

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ
ԻՐԱՎԱԲԱՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹՅՈՒՆ

N21/ 52

« 05 » 01 2023թ.

Ձեր _____

Վարդան Խաչատուրի Շահպարտունյանին

**Հասցե՝ Արմավիրի մ., ք. Էջմիածին,
Սք. Մովսես Խորենացի փ., 22., բն. 20**

Հարգելի՛ պարոն Շահպարտունյան,

Ուղարկում եմ Ձեր բողոքի հիման վրա իրականացված վարչական բողոքարկման
վարույթի արդյունքում կայացված որոշման օրինակը:

Առդիր՝ « 4 » թերթ:

Պետ,

նստիկանության գնդապետ

Ռ. Մարանդյան

Կար.՝ Վ. Սիմոնյան

Հեռ.՝ 010-59-66-84

« ՀԱՄԱՁԱՅՆ ԵՄ »

ՀՀ ոստիկանության իրավաբանական վարչության
պետ, ոստիկանության գնդապետ

Ռ. Մարանդյան

« 05 » հունվար 2023թ.

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

/Բողոքը մերժելու մասին/

« 05 » հունվար 2022թ.

ք. Երևան

ՀՀ ոստիկանության իրավաբանական վարչության ԻՊ բաժնի ավագ տեսուչ,
ոստիկանության կապիտան Վ. Սիմոնյանս, ուսումնասիրելով Վարդան Խաչատուրի
Շահապարունյանի (այսուհետ՝ Դիմող)՝ ՀՀ ոստիկանության Արմավիրի մարզային վարչության
Վաղարշապատի բաժնի (այսուհետ՝ Բաժին) վարչական ակտի դեմ վերադասության
կարգով բերված բողոքը.

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

07.12.2022թ. ՀՀ ոստիկանության իրավաբանական վարչություն է ստացվել Դիմողի՝
ՀՀ ոստիկանության պետին հասցեագրված դիմումը: «Վարչարարության հիմունքների և
վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 30-րդ հոդվածի համաձայն՝ հարուցվել է
վարչական բողոքարկման վարույթ, նշանակվել է վարչական լսում, որին պատշաճ
ծանուցված Դիմողը չի ներկայացել:

Բողոքի առարկան

Դիմողը խնդրել է անվավեր ճանաչել ՀՀ ոստիկանության Արմավիրի մարզային
վարչության Վաղարշապատի բաժնի 30.11.2022թ. թիվ 341 որոշումը:

Վարույթի համար նշանակություն ունեցող փաստերը.

1. 28.11.2022թ. Դիմողի նկատմամբ կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ
թիվ 341 արձանագրությունը: Արձանագրվել է ՀՀ վարչական իրավախախտումների

վերաբերյալ օրենսգրքի (այսուհետ՝ Օրենսգիրք) 173.2-րդ հոդվածով նախատեսված իրավախախտում:

2. ՀՀ ոստիկանության Արմավիրի մարզային վարչության Վաղարշապատի բաժնի պետի կողմից Դիմողի նկատմամբ 30.11.2022թ. կայացվել է վարչական իրավախախտման գործի վերաբերյալ թիվ 341 որոշումը, որով Դիմողը Օրենսգրքի 173.2-րդ հոդվածով մասով նախատեսված արարք կատարելու համար ենթարկվել է վարչական պատասխանատվության նվազագույն աշխատավարձի հիսնապատիկի՝ 50.000 ՀՀ դրամի չափով:

Կիրառելի իրավունքը (օրենքը)

Սույն բողոքի նկատմամբ կիրառելի են «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքը, Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգիրքը (այսուհետ՝ Օրենսգիրք) և «Ծխախոտային արտադրատեսակների և դրանց փոխարինիչների օգտագործման հետևանքով առողջությանը հասցվող վնասի նվազեցման և կանխարգելման մասին» ՀՀ օրենքը (այսուհետ՝ Օրենք):

Վարույթի արդյունքում արված եզրահանգումները

«Ծխախոտային արտադրատեսակների և դրանց փոխարինիչների օգտագործման հետևանքով առողջությանը հասցվող վնասի նվազեցման և կանխարգելման մասին» ՀՀ օրենքի 1-ին մասի 1-ին կետի «դ» ենթակետի համաձայն՝ արգելվում է ծխախոտային արտադրատեսակների, ծխախոտային արտադրատեսակների փոխարինիչների (բացառությամբ բժշկական նպատակով օգտագործվող ծխախոտային արտադրատեսակների փոխարինիչների) օգտագործումը **համայնքի կողմից երեխաների համար նախատեսված խաղահրապարակներում և խաղային պուրակներում:**

Օրենքի պահանջների խախտումը առաջացնում է տուգանք Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 173.2-րդ հոդվածի 1-ին մասի հիմքով (Օրենքով սահմանված ծխախոտային արտադրատեսակի կամ ծխախոտային արտադրատեսակի փոխարինիչների օգտագործման կամ օգտագործման սահմանափակման արգելքը խախտելը առաջացնում է տուգանքի նշանակում

պաշտոնատար անձի նկատմամբ՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հարյուրիսնապատիկից երկուհարյուրապատիկի չափով, իսկ **Ֆիզիկական անձի նկատմամբ՝** հիսնապատիկի չափով):

28.11.2022թ. Դիմողը ծխախոտային արտադրատեսակ է օգտագործել Արմավիրի մարզի Էջմիածին քաղաքի քաղաքապետարանի հարակից զբոսայգու խաղահրապարակում, ինչի կապակցությամբ ոստիկանության Արմավիրի մարզային վարչության Վաղարշապատի բաժնի կողմից տուգանվել է 50.000 ՀՀ դրամի չափով:

29.11.2022թ. Բաժնում անցկացված վարչական լսման ընթացքում Դիմողը հայտնել է, որ իր կողմից ենթադրյալ իրավախախտումը արձանագրելու պահին ինքը ծխախոտ ծխելիս է եղել հիշյալ խաղահրապարակից դուրս:

Վերոգրյալի կապակցությամբ փաստում եմ, որ Օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի համաձայն՝ անձի և վարչական մարմնի փոխհարաբերություններում ապացուցման պարտականությունը կրում է անձը՝ նրա համար բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում: Հատկանշական է, որ քննարկվող արձանագրությունը կազմվել է Դիմողի ներկայությամբ, ավելին՝ Դիմողին հնարավորություն է ընձեռվել վարչական իրավախախտման գործի քննության ժամանակ ներկայացնելու ապացույցներ առ այն, որ Օրենքով արգելված որևէ արարք չի կատարել, սակայն վերջինիս կողմից ո՛չ այդ պահին, ո՛չ վարչական բողոքարկման վարույթի ընթացքում որևէ հիմնավոր ապացույց չի ներկայացվել:

Բացի այդ՝ 28.11.2022թ. ոստիկանության Վաղարշապատի բաժնում կազմված թիվ 341 արձանագրության «Իրավախախտում կատարած անձի համառոտ բացատրություն» մասում տված բացատրությամբ **Դիմողը նշել է, որ մտքերով է եղել, մոռացել է և արգելող նշան չի եղել, այսինքն՝ անուղղակի կերպով ընդունել է խաղահրապարակում ծխախոտ օգտագործելու հանգամանքը:**

Անձի կողմից օրենքով նախատեսված խաղահրապարակում ծխելու արգելքի մասին տեղեկացված չլինելը հիմք չէ արարքի կատարման մեջ անձի մեղքը բացառելու և վերջինիս վարչական պատասխանատվության չենթարկելու համար:

Այսպիսով, գործի փաստական հանգամանքներից երևում է, որ Դիմողը, գտնվելով Արմավիրի մարզի Էջմիածին քաղաքում, քաղաքապետարանի հարակից զբոսայգու

խաղաիրանկարակում օգտագործել է ծխախոտային արտադրատեսակ՝ այդ կերպ խախտելով «Ծխախոտային արտադրատեսակների և դրանց փոխարինիչների օգտագործման հետևանքով առողջությանը հասցվող վնասի նվազեցման և կանխարգելման մասին» ՀՀ օրենքի պահանջները, հետևաբար՝ Բաժնի ծառայողի գործողությունները սույն փաստական հանգամանքների առկայության պարագայում եղել են իրավաչափ, որի արդյունքում կայացվել է իրավաչափ վարչական ակտ:

Դիմողը կատարել է վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 173.2-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված իրավախախտում՝ խախտել է օրենքով սահմանված ծխախոտային արտադրատեսակի կամ ծխախոտային արտադրատեսակի փոխարինիչների օգտագործման կամ օգտագործման սահմանափակման արգելքը, այսինքն՝ Բաժնի պետի 30.11.2022թ. թիվ 341 որոշումն իրավաչափ է, և բացակայում են «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածով նախատեսված անվավեր ճանաչելու իրավական հիմքերը:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 76-րդ հոդվածի 4-րդ մասով և 1-ին մասի «բ» կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Բողոքը մերժել՝ 30.11.2022թ. թիվ 341 վարչական ակտը թողնելով անփոփոխ:
2. Որոշման օրինակը 3-օրյա ժամկետում ուղարկել կողմերին:
3. Սույն վարչական ակտը կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 72-րդ հոդվածով նախատեսված ժամկետներում:

ՀՀ ոստիկանության իրավաբանական

վարչության իրավական պաշտպանության բաժնի

ավագ տեսուչ, ոստիկանության կապիտան

Վ. Սիմոնյան

